

4. Temeljna načela, ki me vodijo v vsakdanjem življenju

1. Razmišljanje za kateheta:

»Sramotno je, da sta na svetu še vedno lakota in podhranjenost! Pri lakoti in podhranjenosti gre za problem, ki izziva našo osebno in družbeno vest, da bi prišli do pravične in trajne rešitve. Lakota in podhranjenost ne moreta nikoli biti razumljeni kot normalno dejstvo, na katerega se lahko navadimo, kot da je del sistema. Nekaj se mora spremeniti v nas, v naši miselnosti, v naših družbah. Odločno se zoperstavimo pregradam individualizma, zaprtosti vase, zaslužjenosti s profitom za vsako ceno, in to ne le v medčloveških odnosih, ampak tudi na svetovni ekonomsko-finančni ravni. Prav tako danes obstaja velika potreba po vzgoji za solidarnost, da bi ponovno odkrili vrednost in pomen te besede, ki nas pogosto postavlja v neudoben položaj in je zato velikokrat postavljena na stran, namesto da bi postala temeljna drža pri odločanju na politični, ekonomski in finančni ravni, v medosebnih odnosih ter v odnosih med narodi in državami. Različne oblike revščine, ki so povezane s pomanjkanjem hrane, je mogoče odstraniti samo s konkretno solidarnostjo, ki presega egoistične poglede in delne interese.

Nujno je konkretno spremeniti naše življenjske stile, vključno s prehranskimi, ki so na mnogih koncih našega planeta zaznamovani s potrošništvom, odmetavanjem in razmetavanjem s hrano. **Podatki kažejo, da je približno tretjina prehranskih proizvodov na svetu neizkoriščena zaradi vedno večjega odmetavanja hrane v smeti.** Če bi se to preprečilo, bi se na viden način zmanjšalo število lačnih ljudi na svetu. Odmetavanje hrane je eden od sadov kulture odpadkov, ki pogosto vodi v žrtvovanje moških in žensk idolom profita in potrošništva. Gre za žalostno znamenje 'globalizacije brezbriznosti', ki povzroča, da se počasi navadimo na trpljenje drugega, kot da bi bilo nekaj normalnega. Problem lakote in podhranjenosti nima samo ekonomske in znanstvene razsežnosti, ampak ima tudi in predvsem etično in antropološko razsežnost. **Vzgoja za solidarnost pomeni torej vzgoja za človeškost: graditi družbo, ki bo zares človeška pomeni, v središče vedno postavljati osebo in njeno dostojanstvo ter je nikoli ne prodati za ceno profita.** (Papež Frančišek ob svetovnem dnevu hrane, 16.10.2013)

2. Kateheza

(sledijo sestavni elementi same kateheze):

a. Cilji:

spoznavni cilj: Spoznati, kaj me v življenju vodi in za kaj si v življenju prizadevam.

doživljajski cilj: Začutiti, da je samo ena pot do polnega/srečnega življenja.

dejavnostni cilj: Trudil se bom iskati polno življenje.

b. Vstopno mesto: ustvarjalnica

c. Oznanilo: (Flp 4,4-9)

č. Zgledi, film, knjiga:

d. Simbol: Kompas

e. Molitev: rožni venec

f. Dejavnost: delovni list

g. Interakcijska igra: skriti predmet, ugani kdo

3. Metodologija

(potek kateheze, pripomočki ...):

pripomočke, ki jih potrebujem:

papir in pisala

Potek kateheze:

Vstopno mesto: Vsak dobi vrečko z različnimi materiali (papir, svinčnik, lepilo, škatlijice, gumbi, blago, igle, filc, semena, denar ...) Pomisli naj, kaj bi iz tega lahko naredil, vendar bi mogoče potreboval še kakšno reč (škarje, lepilo ...). Pomisli naj tudi kam bi to lahko postavil, ali za koga bi to naredil.

Potem pa naj gre k sosеду in vpraša, kaj bi pa on iz svojega materiala lahko naredil, kaj je mislil, ali mu kaj manjka – ima mogoče on kaj takega ... Tako naj pride do živahne izmenjave idej in materialov.

Mladi naj skupaj razmišljajo, kaj bi si lahko izmenjali in kaj bi lahko skupaj ustvarili – kako bi drug drugemu pomagali uresničiti njegovo idejo.

Nato si v skupini podelimo svoja ramišljanja:

Kako je delo potekalo?

Kaj ste naredili?

Ti je prijatelj dal kakšno drugo idejo, kaj bi lahko iz tega, kar si dobil, naredil? Si se težko poslovil od svoje ideje? Kaj te je vodilo pri ustvarjanju in pomoči drugemu?

V življenju nam je podarjenih ogromno možnosti (starši, prijatelji, šola, sonce, hrana, veselje, žalost, bolečina, strahovi, ...). Kaj z vsem tem naredimo? Ustvarjamo, gradimo, se zahvaljujemo, ljubimo, skrbimo – ali se jezimo, zavračamo, godrnjamo, mečemo stran, mislimo, da je neuporabno, izkoriščamo ali naredimo vse, da bi se drugi uresničil, zaživel ... Po čem sem ravnamo? Kaj nas vodi?

Sledi kateheza:

Mladim razdelimo delovni list

Ko ga rešijo, se v paru pogovorijo, kaj ob tem spoznavajo. Ali so dogovarjali iskreno ali so odgovarjali tako, da bi bilo lepo slišat, da bi lepo izpadlo oz. kot si mislijo, da je prav.

Ali verjamejo v to, kar delajo? Tudi v življenju – ali verjamejo v to, kar živijo.

Mladim povabimo, da mogoče še enkrat pogledamo, kaj smo naredili iz predmetov – kaj nas je vodilo, ko smo z njimi ustvarjali. Ali bi lahko z drugačnim pogledom ustvarili kaj drugega?

O tem bi se pogovarjali potem na naslednjih katehezah:

- Kako menjati pogled, predstave?
- Kako do pravih odločitev?

Jezus nas vabi, da bi v življenju zaupali in verjeli in da bi sledili temu, kar je res dobro – da bi najprej iskali Božje kraljestvo.

Oznanilo:

Zaupanje in zaskrbljenost

25 »Zato vam pravim: Ne skrbite za svoje življenje, kaj boste jedli ali kaj boste pili, * in ne za svoje telo, kaj boste oblekli. Ali ni življenje več kot jed in telo več kot obleka? **26** Poglejte ptice neba! Ne sejejo in ne žanjejo niti ne spravljajo v žitnice, in vendar jih vaš nebeški Oče hrani. Ali niste vi več vredni kot one? **27** Kdo izmed vas pa more s svojo skrbjo podaljšati svoje življenje za en sam komolec?

28 In za obleko, kaj skrbite? Poučite se od lilij na polju, kako rastejo. Ne trudijo se in ne predejo, **29** toda povem vam: Še Salomon v vsem svojem veličastvu ni bil oblečen kakor ena izmed njih. **30** Če pa Bog tako oblači travo na polju, ki danes obstaja in jo jutri vržejo v peč, mar ne bo mnogo bolj oblačil vas, maloverni? **31** Ne skrbite torej in ne govorite: »Kaj bomo jedli ali kaj bomo pili ali kaj bomo oblekli?« **32** Po vsem tem sprašujejo pogani. Saj vaš nebeški Oče ve, da vse to potrebujete. **33** Iščite najprej Božje kraljestvo in njegovo pravičnost in vse to vam bo navrženo. **34** Ne skrbite za jutri, kajti jutrišnji dan bo skrbel sam zase. Dovolj je dnevu njegovo zlo.«

(Mt 6,25-34)

Sklep: Mlade povabimo k razmišljanju, ali bi o tem, kaj nas v življenju vodi in k čemu je smiselno stremeti, lahko spregovorili tudi med ljudmi in ljudi o tem osveščali.

Če bomo postavili človeka na prvo mesto in če se bomo uporali temu, da bi v svojem življenju iskali le profit, bomo lahko spreminjali svet.

Kakor pravi papež Frančišek – **v svoje središče moramo vedno postavljati osebo in njeno dostojanstvo, ter je nikoli ne prodati za ceno profita.**

Pesem:

Molitev: Rožni venec.

Bogu izročimo naše načrte, sklepe in prizadevanja, da bi tudi sami spreminjali svoj način mišljenja in ravnanja.

Zmolimo eno desetko.

1. Kaj je zate v življenju pomembno:

Pomembno je biti vesel, zadovoljen, srečen, pomembno je vestno opravljati svoje delo, pomembno je redno hoditi ob nedeljah k maši, v življenju je pomembno, da ne trpim...

2. Ko se odločaš o pomembnih zadevah se ravnaš glede na to:

Kaj pravi tvoj najboljši prijatelj, kaj mislijo starši, kaj hoče od mene Bog, kaj pravi družba ...

3. Pri moralnih vprašanjih (kaj je prav in kaj ni prav) te vodi:

Kaj uči Kristus in Cerkev, kaj pravi družba, prijatelji, vsi, kaj se slišiš v šoli ...

4. O čem razmišljaš med tednom:

O tem, kar si slišal v šoli, o tem, kar moraš narediti, o tem, kar si slišal v cerkvi pri maši, o tem, ak
si slišal na TV ali radiu, o tem, kar si prebral na internetu ...

5. Kaj te vodi pri izbiri poklica, smeri študija?

Dober poklic, višina dohodka, veselje do tega študija, možnost zaposlitve, spoznanje, da to od tebe
Bog pričakuje ...
